

ment at kunne acceptere nogle, medens man i Henseende til to Punkter, for hvilke der nedenfor vil blive gjort Rede, ikke har ment at kunne tage Lagtingets Hensigt til Følge. Afset fra disse er Forslaget i det her foreliggende Skikkelse enslydende med Udkastet i den Skikkelse, i hvilken det har bundet Lagtingets Tilslutning.

De Afvigelser fra Loven af 30te Marts 1892, som man har ment at burde bringe i Forslag, og som ville fremgaa ved en Sammenligning mellem de enkelte Bestemmelser i Loven og Indholdet af nærværende Forslag, gaa alle ud paa i Overensstemmelse med det af Lagtinget i saa Henseende udtalte Ønske at lempe Reglerne i bemeldte Lov efter de Krav til Økonomi og Simplicitet, som stilles af de særlige Forhold paa Færøerne, for hvilke adskillige af de med den større Velstand og den nyere Samfundsudvikling i det egentlige Kongerige for Øje givne Bestemmelser i den anførte Lov ikke passe. Der kan selvfølgelig rejses Tvivl om, hvor vidt der tør gaaes i Indskrænkninger i den her anførte Henseende, men at Forslaget i saa Henseende i det væsentlige har truffet den rette Grænse, tør formentlig anses bekræftet ved den Omstændighed, at der ikke under Forslagets Behandling i Lagtinget har hævet sig nogen Stemme imod Hovedpunkterne i den i samme foreslaede Ordning.

Med Hensyn til Udkastets enkelte Bestemmelser skal følgende bemærkes:

Til § 1.

Da det saa vel af økonomiske som af andre praktiske Hensyn — navnlig ogsaa Hensynet til den besværlige Forretningsgang, der er en Følge af Kommunikationsforholdenes Mangelfuldhed — ikke kan anses tilraadeligt at henlægge Ledelsen af Foranstaltninger mod Udbredelsen af smitsomme Sygdomme, der ere Genstand for offentlig Behandling, til saadanne ordentlige eller overordentlige Sundhedskommissioner, som de i Loven af 30te Marts 1892 § 1 omhandlede, er denne Ledelse foreslaet henlagt til de færøste Distriktslæger som Epidemilæger, eventuelt med Assistance af særligt dertil antagne Læger, og med Bistand af de kommunale Styrelser og de til enhver Tid bestaaende Sundhedskommissioner, hvor saadanne findes. Overtilshyret med Epidemilægen foreslaas henlagt til en Oversundhedskommission for hele Amtet, bestaaende af Amtmanden som Formand, Fysikus og 3 i Thorsøhavn boende af Lagtinget valgte Mænd. Af samtlige Medlemmer af Oversundheds-

kommissionen skulle være bosatte i Thorsøhavn, er en Nødvendighed, naar Kommissionen straks skal kunne træde i Virksomhed i ethvert indtræffende Tilfælde.

Efter Ordene: „Fysikus skal, naar Tilfælde have vist sig af de i § 2, 1ste Stykke, omhandlede Sygdomme, og kan, naar ellers smitsomme Sygdomme optræde“ i Paragrafens 3dje Stykke, 2det Punktum, havde Lagtinget foreslaet indfudt Ordene: „efter Samraad med Oversundhedskommissionen“. Denne Tilføjeelse, som formentlig kun kan have tilfattet at foreskrive, at Fysikus i de der ommeldte Tilfælde skal indhente Oversundhedskommissionens øvrige Medlemmers Betænkning, inden han begiver sig paa nogen Undersøgelserrejse, men dog uden at være bunden ved disses Skøn, for saa vidt dette strider mod hans egen Anskuelse, maa imidlertid anses for lidet heldig, idet den formentlig paa den ene Side er temmelig betydningløs, medens den dog samtidig synes at tilfugte et Slags Vaand paa Fysici Handlefrihed, der — især naar henfjes til, at ingen saadan Samraadsbetingelse er stillet i Loven af 30te Marts 1892 til Fysici i det egentlige Kongerige — maa anses for lidet velmotiveret. I Virkeligheden maa dog hans Skøn paa et saadant Punkt være afgørende, saa meget mere som den almindelige Instruks for denne Embedsmand gør ham det til Pligt uden videre, naar han dertil finder Grund, at begive sig til Steder, hvor Epidemi herfter. Man har derfor ikke optaget denne Tilføjeelse.

Til § 2.

Medens Fortegnelsen over de Sygdomme, der altid skulle være Genstand for offentlig Behandling, er enslydende med den tilsvarende Fortegnelse i Loven af 30te Marts 1892 § 2, ere de enkelte Sygdomme, der opregnes i Fortegnelsen over andre smitsomme Sygdomme, der under visse givne Forhold af Oversundhedskommissionen kunne erklæres for at være Genstand for offentlig Behandling, optagne i Forslaget efter Sundhedskollegiets Indstilling.

Til §§ 3--7.

Sfr. Lov 30te Marts 1892 §§ 5, 9, 12, 13 og 14.

Til § 8.

Sfr. Lov 30te Marts 1892 §§ 14, 15, 20 og 23.

Til § 9.

Sfr. Lov 30te Marts 1892 § 18.